

мангала, вжленигѣ се разсипаха, подпалиха сѣното, и оборѣтъ пламна. Докато чифликчията го угаси, голѣма поразия стана.

Подирѣ малко гледа Савата иде чифликчията да му плаща, ама не съ кесия въ рѣка, ами съ една дълга жилава върлина. Хукна Сава да бѣга, бѣга и вика:

— Боже, Боже, що е това, умъ раздавамъ, бой получавамъ! Нѣма ли справедливостъ на тоя свѣтъ?

— Че какъ тѣй? — попита го единъ старецъ, който го срещна на пѣтя.

Разказа му нашъ Сава всичко. Засмѣ се старецѣтъ и рече.

— Ехъ, Сава, Сава, може ли глупава глава умъ да раздава. Малъкъ си още да учишь другитѣ на умъ.

— Ами какъ да спечеля пари, бре дѣдо?

— Много лесно. Ела съ менъ. Азъ имамъ на нивата една рѣждива мотика. Ще покопаешъ съ нея, докато я лѣснешъ, шомъ я лѣснешъ, ще ти дамъ обѣдъ да ядешъ, колкото щешъ.

Отидоха на нивата. Грабна Сава рѣждивата мотика. Цѣлъ день копа, докато я лѣсне, ама пѣкъ за-

това да знаете хлѣбѣтъ колко му се оследи! Оттогава Сава умъ не раздава, ами лѣска мотикитѣ по нивитѣ. И която мотика грабне, свѣти въ рѣцетѣ му. И сега е

здравъ и веселъ — и парички си има — и кѣщичка си направи. А вчера ми писа писмо, че щѣлъ и да се жени. Кой ще дойде съ менъ да идемъ да му тропнемъ на сватбата?

Емиль Кораловъ

КАПЧИЦИ ДЪЖДОВНИ

Капчица запитва капчици-сестрички:

— Защо въ туй прозорче удраме днесъ всички.

— Тукъ селякъ живѣе, — отговарятъ тѣ. —

Блага вестъ му носимъ: житото расте.

Ранъ-Босилекъ